

Honoraret. En Lettelse for Administrationen bliver det altsaa ikke, en Nødvendighed er det absolut ikke, og da jeg, som jeg allerede havde Anledning til at udtale ved en anden Sags Behandling lige overfor det ærede Medlem for Veile Amt (Berg), er lige saa ivrig for at bespare unyttige Udgifter for Statskassen, som det ærede Medlem og Thinget, maa jeg fraraabe, at man her fastholder Honoraret, naar der ikke er nogen- somhelst Grund til det.

D. Christensen: Jeg er aldeles ikke blind for, at der ligger desværre altfor meget i de Udtalelser, som ere komne fra Finantsministeren angaaende den Ret, som Vædringsforlaget under Nr. 5 til § 12 vilde kunne føre med sig. Jeg kan ogsaa meget godt forstaa, at den ærede Didsfører har behandlet dette Forslag ligesom de andre med en vis Barskhed, da vi Allesammen saa inderligt og varmt ønske at faae Udbytte af den Lov, men jeg vil kun henstille til den ærede Minister, om det ikke kunde være muligt, at de Udtalelser, der fremkom fra ham angaaende dette Lovforslag, kunde komme frem i en lidt klarere Form. Naar den ærede Minister nemlig siger, at de enkelte Tilfælde, som virkelig kunne komme frem, hvor Humanitetssynet kunde gjøre sig gjældende, vil der ogsaa kunne blive raadet Bod paa, ved at henvende sig til den særlige Invalidesond, saa kunde det være meget godt, men jeg kunde nok ønske at faae Dplysning, om der i den særlige Invalidesond virkelig er Midler tilføede, som kunne raade Bod paa de enkelte Tilfælde, som fremkomme, hvor Humanitetssynet i allerhøjeste og yderste Grad paakræves. Hvis dette ikke er Tilfældet, at den særlige Invalidesond er saaledes bemiddlet, at den kan raade Bod paa de Tilfælde, som komme frem, ser jeg ikke, at det nytter Noget, at vi have den, naar der undertiden er Tilfælde, hvor man kan sige, at Nøden staar for Døren. — Jeg vil derfor henstille til den ærede Minister, om han ikke allerede her kunde give Dplysninger, om den særlige Invalidesond ogsaa kan magte den Opgave, som Ministeren her henpeger til, da det ellers ikke vil kunne hjælpe noget at henvende sig til den. I dette Dieblik betvivler jeg, at denne Invalidesond er saa heldigt stillet, men det skal være mig en Fornøielse at høre, om jeg tager fejl i den Retning.

Berg: Jeg har opfattet Behandlingen af dette Lovforslag i tidligere Aar saaledes, at der virkelig ikke stod Andet tilbage imellem Finantsministeren og det nedsatte Udvalg end Spørgsmaalet om Bestyrelsens Form, maaske i Forbindelse med en Revision af ganske enkelte Spørgsmaal, dog at der ingen egentlige Principspørgsmaal var Udvalget og Ministeren imellem, og at det altsaa egentlig kun beroede paa, at Finantsmini-

steren ikke for sit Vedkommende den Gang kunde gaa ind paa at give Forslag om Bestyrelsesmaaden, at Sagen ikke blev endelig fremmet i forrige Samling. Jeg for mit Vedkommende staar, og det Samme forekom mig ogsaa efter, hvad der blev antydet at være Tilfælde med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen), paa det dengang indvundne Standpunkt, og har be- tragtet dette Lovforslag, for saa vidt det maatte gaa igjennem her, ikke som en Frugt af den nu- værende Samling, men som en Frugt af tidligere førte Forhandlinger mellem Folketingsudvalg og Aegjeringen. Ifølge denne Betragtning har jeg ikke kunnet ønske at optage nye Spørgsmaal til Forstyrrelse af Forslagets videre Gang, som ikke tidligere have været forhandlede, og derhen høre da Forslagene under Nr. 3 og 5. Naar mit Navn findes paa disse, er det gaaet, som det gaar stundom ved Forslag af den Natur til 3die Be- handling, at man laaner sit Navn, for at Sagen kan blive behandlet, men dog ikke har Interesse af at se det, hvortil man laaner sit Navn, gjenem- ført, og skjøndt jeg med Hensyn til dette Lovfor- slag ikke havde noget Besøntligt at erindre mod Forslaget under Nr. 3, hvorvel jeg helst saae det forkastet, kan jeg dog sige, at, naar det i mindste Maade virker forstyrrende paa den Overenskomst, som tidligere er bleven truffen, ønsker jeg, at den ærede Hovedforslagsstiller, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds — hvad vistnok ogsaa stemmer med hans første Udtalelser — tager dette Vædringsforslag tilbage. Jeg antager, at han har Bemyndigelse dertil, min har han i hvert Fald haft fra første Færd af. Forslaget under Nr. 5 er jeg egentlig principielt imod, og det væ- sentlig af samme Grund, som blev fremført af den ærede Finantsminister. Administrationen har paa Omraader, der vedkomme Understøttelser og Pen- sioner, efter min Opfattelse, ifølge den bestaaende Lovgivning, altfor megen Ret til at gribe ind i den Magt, der egentlig skulde være betroet Be- villingsmyndigheden, til at jeg skulde ønske, at man paa noget eneste Sted gif et Haneffed videre paa den Vej. Derunder falder altsaa ogsaa Forslaget under Nr. 7. Korrektest er i Virkeligheden For- slaget under Nr. 8. Naar ærede Medlemmer tid- ligere have foreslaet det, som blev vedtaget ved 2den Behandling, var det, saaledes som det vist- nok den Gang blev antydet — jeg hørte det ikke — et Slags Maglingsforslag for de modstridende Ansøvelser; men hvad der er antydet ved Forslag under Nr. 8, er aabenbart det, som Folkethinget tidligere har fastholdt ved Behandlingen af Revi- sionen af Pensionslove, at Understøttelse for Børn ikke burde — undtagen ifølge særlig Bevilling — naae op over 15 Aars Alderen, og for saa vidt der skulde være Trang til særlig Bevilling, kan en saadan jo komme frem, uden at der staar Noget derom i Loven. Jeg venter altsaa, at Forslagene under Nr. 3, 5 og 7 ville blive tagne